

מסקנות החוקרים האמריקאים אישרו שגם היתה הרעלה אלא אך המסקנה לא היתה פחות המורה.

כאשר החלה פרשת התלמידות בגדה המערבית, הגיבו שני הצדדי בדיהיסטריה.

בעיני הערבים היתה זאת מזימה נוראה נוספת של השילטונות הישראליים ו/או של המתנחלים. אלה השתמשו בחומר רעיל סודי — אולי רעל שפותח בידי צה"ל למטרות של לוחמה כימית — כדי להרעיל את המוני התלמידות בגדה. להביא לבריחה המונית של הערבים מן הארץ, ואולי גם לעי קור הבנות, כדי לחבל בריכוזי הטיבוע של העם הפלסטיני.

השילטונות הישראליים טענו תחילה שגורמים עוינים הרעילו את התלמידות, אך לאחר מכן טענו שלא היתה כלל הרעלה, אלא מרי מה זדונית של "המחבלים" להביא את ריחה של ישראל הכל בעיני העולם. לדיבריהם, חוכנו הכל על-ידי אירגון סודי רביעוצמה, ש"תידרך את התלמידות, את הרופי-אים ואת המורים.

כלי-התיקשורת הישראליים החלו מדברים במסקנות, ובקול אחד, על "התלמידות המתחונות", "המוימה להכפיש את המדינה" ואירגוני-סתר העומדים בראש המיבצע ה"שפל.

החלו מאסרים המוניים, ובערכו חקירות שבהן "הודו" הנחקרים ש"השתתפו ב"ביום העלילה".

פאניקה המצרית. גורמים סאטיריים (העולם הזה 2379) ידעו כי האמת אינה דומה לשתי התגובות ההיסטריות כאחת.

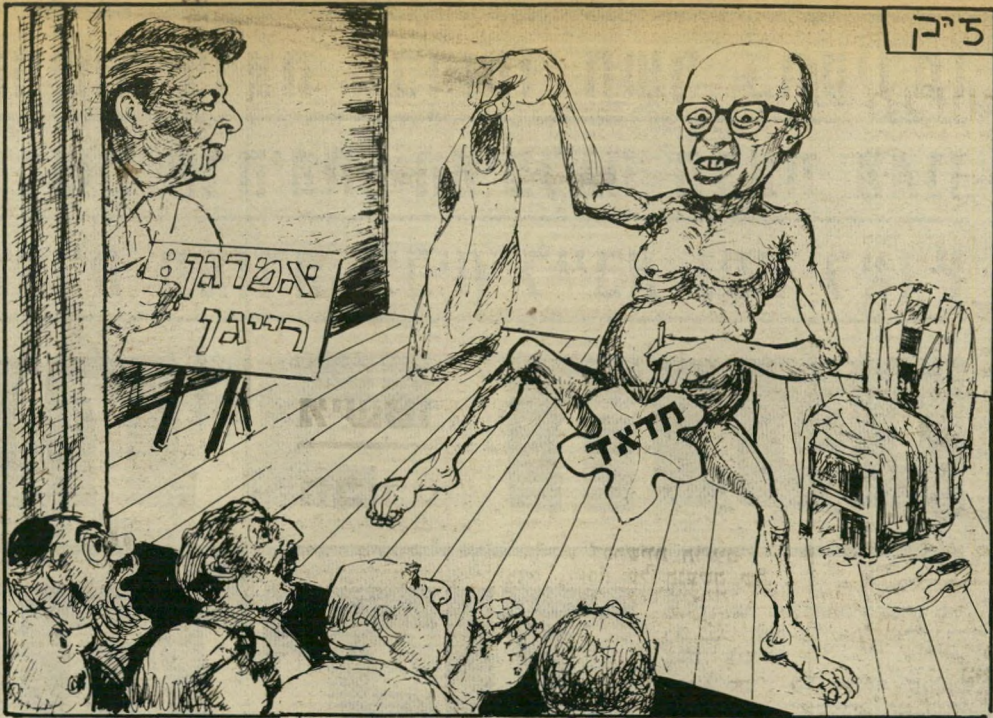
מצד אחד אייפאשר היה להניח כי משדו מסוגל לביים תופעה כה המונית, שבה מעורבים מאות רבות של בני-אדם מכל הגילים.

מצד שני לא נמצא כל חומר רעיל, וגם הרופאים הערביים לא טענו כי מצאו כזה.

המסקנה הסבירה היתה, על כן, שונה מן התעמולה של שני הצדדיים. עיקרה: שגורם כלשהו בכפר עראבה, המקום שבו החלה התופעה, גרם להתעלפויות של חלמית דות, שילטונות הישראליים צה"ל, מפני שהאמריקאים אישרו כי אכן לא היתה הרעלה המונית, אלא — לכל היותר — תופעה מקומית בכפר עראבה, בצורה של ריחות רעים, שהביאה להתפרצות הרא"שונה. משם והלאה לא היתה תרי-עלה, אלא רק חרדה, שגרמה לתרי-פעות של היסטריה המונית אשר הביאו מאות תלמידות לבתי-החור"לים.

לצהלת השילטונות לא היתה המסקנה, היו טומנים את ראשם בנושה.

החוקרים לא קבעו כי התופעה בוויימה, או שהתלמידות החתונו, או שיד זדונית גרמה לעניין, ממסקנת תיהם עולה בעליל כי התופעה ה"גופנית היו אמיתיות, אלא שלא נבעו מגורמים פסיים, כגון רעל, אלא מגורמים נפשיים — חרדה עמוקה, שגרמה להיסטריה המונית, ו"על יעיל". זהו אישום חמור מאוד כלפי המימשל הישראלי כי שטחים הכבושים, הוא מאשר כי תחת השלטון הישראלי נוצר עתה מצב, שבו מסוגלים המוני אנשים

הסטריפ-טיז האחרון

לפני הטבח במחנות צברה ושאר תילא. מלכתחילה היה זה כלי ריק, כי ההצגה היתה בנויה על הנחות, ש"היו מפורכות מעיקרן: • שהמלך חוסיין יכנס למשא ומתן על הגדה המערבית, בידעו היטב כי אין בכוננת ישראל להחזיר את שטח אחד של אדמת הגדה לידים ערביות, ואף לא להפסיק את ההתנחלויות.

• שהפלסטינים יסמיכו את ה"מלך חוסיין לנהל משאומתן כזה, אף שרגן קבע מראש שאין לפלסטינים הזכות להגדרה עצמית ולהקמת מדינה עצמאית משלהם, ואף שפעל בגלוי לחיסול המנהיגות ה"לאומית הפלסטינית.

• שהמשלט בגין אותה להפסיק את ההתנחלויות ולהסכים להתחזרת הגדה למלך חוסיין, וזאת בשעה שלא הופעל עליה שום לחץ, אלא להיפך — הקונגרס האמריקאי אף הגדיל את הסיוע לישראל מעל ל"סכומים שנקבעו על-ידי הנשיא רגן.

• שמיפלגת-העבודה תפיל את כשהו את ממשלת-בגין ותבואו ב"מקומה, אף שבראשה עומדת חברת של לא-יוצלחים, חסרי עמוד-שרה, המודגבת בכל אחרי מנחם בגין.

זיכרונות בעצמך. מאז הופרכו כל ההנחות האלה בפועל.

המלך חוסיין סירב להיכנס ל"משאומתן, אחרי שלא זכה באישור מטעם אש"ף, ואחרי שהאמריקאים אף לא יכלו להבטיח לו את הפסקת ההתנחלויות. אש"ף החליט בוועידת-אלג'יר לדחות מכל וכל את תוכנית-ריגן, ואחרי התלבטויות רבות סירב לה"סמיך את המלך חוסיין לשאת ו"לתת במקומו, מכיוון שהאמריקאים סירבו להעניק לאירגון את התמורה הפעולה ביותר.

ראשייה-המעריך לא ניסו כלל להיפיל את ממשלת-בגין, גם אחרי פירסום הדו"ח של ועדת-כהן על הטבח במחנות. המעריך מנע כל פעולה מטעם שלום עכשיו, וחיכה בכליון-עיניים להזמנה מטעם מנחם בגין להצטרף לממשלת-איחוד-לאר"מי. ההזמנה לא באה.

בגין עצמו התייחס אל היוזמה האמריקאית בנילוזל מצדק, הוא ידע כי תוך כמה חודשים תיפתח מערכת-הבחירות האמריקאית, אשר תשק את הנשיא ואת הממשלה כלה במשך שנתיים-שלוש. תפקידו לא היה אלא להעביר חודשים מעטים אלה באפס-מעשה, והוא עשה זאת בכישרון.

לכבוד הפגרה. הכוס שהגישה ארצות-הברית לשחקנים במרחב היתה ריקה. הממשלה האמריקאית סירבה (או

העובדות: אמנם נודע לראשי ה"מעריך ממקורות פנימיים בצה"ל כי התוכנית היא להגיע לביירות וה"לאה, אך למחרת היום הבטיח להם ראשיה-הממשלה שהמיבצע נודע רק להגיע למרחק של 40 קילומטרים. מדוע לסמוך על מידע סודי מ"צה"ל, שאל ברילב בתמימות-מרה שימה, אם המעריך קיבל מידע מפורשת מראש-הממשלה בכבודו ובעצמו על המטרה האמיתית של המיבצע?

קשה להעלות על הדעת הודעה מבישה יותר, כי בדבריו אישר חיים ברילב:

• שהמידע הסודי ממקורות צה"ל, אכן הגיע לידי המעריך לפני שפירסם את הקריאה ל"צה"ל לפלוש ללבנון.

• שהמעריך נותן אמון בלתי-מסוייג לדבריו של מנחם בגין, והם מהווים לגביו אמת לאמיתה ותורה מסנייה — כמו לגבי צועקי "בגין! בגין!" בקריית-שמונה ו"בתחתית-קוהה.

• שהמעריך התעלם מכל הפירו"סומים שקדמו למילחמה, שבהם פירט אריאל שרון בהרחבה ובג"ל-ויילב את מטרותיו. מטרות אלה כללו בפירוש את השלטת הפלאנגות בלבנון — דבר שלא היה אפשרי כלל מבלי שצה"ל יתחבר עם כוחותיו של אמין אל-ג'מיל מצפון לכביש ביירות-דמשק.

רק אידיות! צמרת המעריך מצאה את עצמה השבוע במצב המביש של אדם, שמישנו מאשים אותו בשקר, המגיב: "אני לא שקרן! אני רק אידיוט!" וגם זה נשמע כשקר.

מדינות

הגת החי

ג'ורג' שודק מרים כוסית ריקות לכבוד היוזמה שמתה מזמן

ההצגה צריכה להימשך. השחקנים שותים מכוסות ריקות, אוכלים מצלחות ריקות, משמיעים מילים ריקות. הם הורגים איש את רעהו בחברות קהות-להב, ומנסקים זה את זו באהבה מווייפת.

כל מדיניות רעה דומה להצגה כזאת. והמדיניות האמריקאית במ"ר חב היא הצגה רעה מאוד — ל"מרות שבראשה עומד מזה שנתיים וחצי שחקן מדופלם. הכל מופרך. זה התחיל ב"יוזמת-רגן המפורסמת, שפורסמה באחד בספטמבר 1982, כמה ימים

• בין השאר בכתבה על איש השנה תשמ"א של העולם הזה.

לא יכלה) למוזג לתוכה את השיקוי היחירי אשר יכול היה לשנות את המצב: הפעלת לחץ מאסיבי על ממשלת-בגין, באמצעות הפסקת הסיוע הצבאי והכלכלי. עד כה סירב שולץ לבוא, כל עוד אין ההצלחה מובטחת. עתה לא נותרה לו בחירה — מערכת הבחירות מתקרבת, רגן זקוק להצלחה כלשהי שתרשים לפחות המוני בורים בארצו, ושולץ הי"אומלל קיבל על עצמו לטייל בין בירות המרחב ולהרים כוסות ריי-קיות לכבוד היוזמה שמתה.

המילחמה

לצאת כדי להישאר

ביבנון כבר הושג למעשה ההסכם: הפגריישראל כפי שהיה

הערבים קבעו תנאי: על ממש"לת-ארצות-הברית להכריח את ישר"אל לצאת מלבנון, כדי להוכיח את יכולתה לכפות את רצונה על מנחם בגין.

במשך שבועות ארוכים שיחק מנחם בגין מישחק של ל"י-ושוב במשאומתן הלבנוני, כדי להעביר את הזמן עד להתחלת הבחירות ה"אמריקאיות ומותה הסופי של יוז"מת-רגן (ראה לעיל). השבוע בא ג'ורג' שולץ, שר-החוץ האמריקאי, במאמץ נואש לסיים לפחות את המשאומתן בלבנון.

המשך הכיבוש. למעשה כבר התרוקן משאומתן זה מתוכנו. ברור לגמרי כי ממשלת-ישראל אינה מתכוונת לנטוש את השליש הדרומי של לבנון, וברור לגמרי כי אין ארצות-הברית מסוגלת עוד ללחוץ עליה לעשות זאת. עתה נדונה רק צורת ההמשך של הכי"בוש הישראלי: צה"ל ייסוג למר"בית-הדרום יישאר בידי ה"שכירים הלבנוניים של ישראל, כך יוכל כל צד לטעון שניצח.

אמין, ראש-העיר. ברור כי הסדר כזה יחול כימעט אוטומטית גם על סוריה. דמשק אינה מתנגדת ברצינות לכיבוש הישראלי העקיף הדרום, כי היא תשיג את איתו הדרוש לעצמה בצפון ובמזרח, ליד גבולותיה שלה: נסיגה למראית-עין של הצבא הסורי הסדיר וה"כוחות הגלויים של אש"ף, והשארת כוחות של שכירים מקומיים, שיהיו כפופים לדמשק.

התוצאה הסופית: הכל יישאר כפי שהיה לפני מילחמת-הלבנון. ישראל הסורים ישלטו על שני שלישים של ארץ-הארצות, השאר יישאר מחולק בידי הפסיקים המטו"רף של העדות המוויינות. אמין אל-ג'מיל ישלטו בבירות העיר. שועה, עיט ודוב, האלטו-טיבה היחידה לפיתרון-טרק כזה היא מילחמה בסוריה.

אין סימן לכך שארצות-הברית אכן רוצה בכך, ואין לה אפשרות לישראל לפתוח במילחמה מסוגנת כזאת, שבה עלולה ברית-הימיעצות להתערב, בלי הסכמה אמריקאית מוחלטת מראש.

לאמריקאים נוח הרבה יותר ל"שחד את סוריה, כדי שלא תניח לסובייטים להתחפר בה יותר מדי. הנשיא אפס"א אל-אסד, שהוא שועל ותיק (אף שפירוש שמו הוא "הא-ריה") מוכן בעחלת לשחק את ה"מישחק הזה עם העיט האמריקאי, כדי שהדוב הרוסי לא יחבק אותו יותר מדי.

שאלה אחת בלבד תישאר ללא פיתרון: מה לכל זה ולמטרות אשר למענן שלחו אריאל שרון ומנחם בגין את צעירי ישראל ל"קרב, שבו נפלו 500 מהם, ושבו ממישיכים להיפגע חיילי צה"ל. מטרות אלה ה"י: השלטת מ"י-של"תחוסר ישראלית בבירות, ג"י-רוש הסורים מלבנון וחיסול אש"ף, ואילו התוצאה ה"י: ממשלת-ביירות שונאת את ישראל, הסורים יישארו בעקיפין בלבנון ואש"ף חי וקיים. חצי מיליון הפליטים האפסטיניים נשארו בלבנון, ונשארו נאמנים ל"אש"ף.